

Nyfterling och Dryckenbom.

Parodi på Björn och Frithiof.

Nyfterling.

Bror, jag är ledsen wid sus och dus,
Krogarne äro oroliga ställen;
Bättre att femma förblifwa om quällen,
Än jemt att dröjas i wingudens hus.
Lycklig är den, som ej brännvinet supit:
Lycklig är den, som än aldrig war full!
Ack! Hur många, hur många har lupit
Sandslds omkring för brännvinets skull.

Dryckenbom.

Brännvin är godt, det må du ej klandra.
Glädje och tröst uti ruset bo,
Beta ej af de måttligas ro,
Älska alltjemt uppå krogarne wandra.
När jag är död och blir lagd uppå bår
Lyder jag äfwen nyfterhetslagen.
Nu will jag dricka och sjunga. Gudar!
Nu will jag supa om natten, om dagen.

Nyfterling.

Brännvin förderfwar dock krafter och hy:
Kinderna blåa och ögonen röda! —
Krafter och lif will jag icke förbå
Här ibland glasens och skålars gny.
Så jag trifs i den rödsvartefula,
Der man blott belfas af winglasens ljud;
Will ej gå in uti templen, de fula,
Der man blott offerar åt brännvinets Gud.

Dryckenbom.

Godt, jag förstår dig: du har ej fått röna,
Bacchus är alltid mot trogna blid.
Kom låt oss dricka till midnattstid,
Se'n gå vi ut för att sjå de sköna.
Hwad du behagar jag gerna består:
Äftar du magen en Toddys wårdig,
Eller en läskande sup som förstår: —
Säg hur du vill, jag är genast färdig.

Nyfterling.

Nåmn mig ej seror och toddy, med mer,
Swagdricks-buteljen för munnen jag ställer.
Slet ej skadar och winet ej heller,
Endast man måttligt utaf dem förtår.
Litet har frögarn af mig att förhoppas,
Thewatten kanske jag skundom begår.
Medan det drickes och skorporna doppas,
Men icke längre, jag bröder der.

Dryckenbom.

Bröder, din dårskap jag icke förlåter.
Klogan och sukt för en aftons skull!
Lefnaden är ju af dagar full,
Dricker du en, har du tusende åter.
Will du, befäller jag genast fram
Druswornas saft ifrån glöddande Edder;
Muntrar vårt sinne och lifwar vårt glam;
Bror, låt oss dricka och klinga som bröder.

Nyfterling.

Bror, du är piram; åt allt du ler,
Lapper att dricka och klot att förföra;
Bacchus och Venus dem må du tillhöra,
Måttlighet känner du ej hwad det är.
Joke, med dig må förnuftige tala:
Älsta dig lifwöl, förslöm ej din själ;
Kanske för sent engång wäckt ur din dwala,
Har du försakat ett åblare wäl.

Dryckenbom.

Talar du såled's då är du förryckter;
Allting går bättre, blott Bacchus är med.

Nyfterling.

Mins du hur Agne blef hängd i träd.
Aldrig det händt om han warit nyfter.

Dryckenbom.

Fruktar du då att bli hängd, så — nå wäl, —
Tag dig en sup, går din fruktan öfwer.

Nyfterling.

Öndbigt, bror, jag tröst ej behöfwer.
Nyfter, men glad är jag också. — Farwål!

Älskogs-Wisa,

quåden wid waggan, af en ung Hustru,
som hade en Gubbe till man.

Hustrun.

Gub signe dig och ditt blå bga,
Rår söten min!
Som tittar genom fönstret hoga.
Kom inte in!
Gack rundt omkring!
Luf, lulleri, lull ::
För kisse katten är i källarn,
Och Lillen sofwer emellan.

2. Kom du till mig i morgon otta,
När tuppen gal;
Ty då är Gubbesägget borta
Till quarn och mal.
När tuppen gal.
Luf, lulleri, lull ::
För kisse katten m. m.

3. Uck, flymta inte utför fönstret,
Rår föten min!

Lj Gubben ligger uti bänken.

Kom inte in!

Gack rundt omkring!

Tuß, lulleri, lull :,:

För fiße fatten in. m.

Gubben.

Hvad är det du säger, mor?

Hustrun.

Ah, man skall något låta,

Rår föten min!

Att intet barnet skall gråta!

Kom inte in!

Gack rundt omkring!

Jag tror att Karl

Är villor och galn,

Som inte kan tro,

Att far är hemma.

Tuß, tuß, far är hemma :,:

Tuß, lulleri, lull :,:

För fiße fatten är i fällarn.

Och Lillen sofwer emellan.

Sällheten.

Du, med trängande rop
Kallad af slaf och kung!

Säg, hvar döljes du dig? —

Vor du i flyktans sköt?

Der, med rusvande vingar

Natten vaktar det gamla guld.

2. Fann i sannings djup

Grubblande forskar'n dig?

Säg bland skaldemör dig

Dvaljande Sångens Son?

Var vid segrarens sida,

Dig den blodiga stridens wagn?

3. Bagdads stolte Kalif,

Måttad af nöjets rus,

Mottar gäspande, kall,

Himmelsta flickans kyß;

Ha! Du hwilar, o sällhet,

Ej på njutningens swanduns-bädd.

4. Nyß född, helsar med gråt

Barnet den första sol;

Gubbe, suckar det trött

Efter den sista natt.

Sjelft den dygdiges öga

Gjuter tåren på bleknad kind.

5. Blifwa, trängta och dö:

Vjuder öf dödens lag —

Sällhet, är du en dröm?

Gäckade känslors dröm?

Eller — är du en bild af

Sanna, kommande Himlars ro?

Hvad den är säll, som i sin egen hydda.

Ser, utan oro, morgonstrimman gry, :,:

Ej saknande de där, som äro flydda,

Ej förljande för dem, som skola fly! :,:

2. Hvad den är säll, hwars lif så tyst försvinner

Att ingen glansen af hans bygder ser: :,:

En källas bild, som genom ången rinne,

Ömd af de blommor, dem hon näring ger! :,:

3. Hvad den är säll, som hjertats pligter wörbar,

Och njutningen af hjertats friid förstår; :,:

Som fruktar blott en storm för sina skörbar,

Och räknar liften blott i sina år: :,:

4. Hvad den är säll, hwars döstningar belönas

Utaf ett älskande och menloft bröst: :,:

Som ser sin wär af kärleken förskönas,

Och wänskap samla blommor för hans höft! :,:

Jag känner en undagömd hydda,
 Den friden och oskulden skydda,
 Der lugnet och sällheten bo. :,:
 Dit hinna ej qualet och smärtan;
 Der skappa två lyckliga hjertan
 Sympatiskt i obernärkt ro. :,:
 2. Den hyddan, den hyddan är liten;
 Men oskulden, nöjet och fliten
 Förenas och trivas i den. :,:
 Och vänskapen själf så förtroligt
 Ibland helsar på och har roligt,
 Och kommer så gerna igen. :,:
 3. Vål mig, som är herre i huset!
 Beståndigt jag går som i ruset,
 Och tror, att jag drömmer ännu. :,:
 Men — fråga mitt hjerta, min hjerna:
 Är denna förtjusande tårna,
 Som lyser mig, verkligt min fru? :,:
 4. Hon är det. De talande blickar
 Dess blygsamma bga mig skickar,
 Dess hand, som så dmt trycker min, :,:
 Och englarnes språk, som of höra,
 Hufst hwiska i hjerta och dra:
 Min Carl: jag är din, jag är din! :,:
 5. Du är det, som inldst reversen
 På kärlek och trohet. Och versen
 Är helgad åt glädjen och dig; :,:
 Jag dansar med Clara på armen;
 Se'n sjunka wi båda till barmen,
 Som lockar of båda till sig. :,:
 6. Jag kan se'n min känsla ej styra:
 Fast tiderna äro så dyra,
 Jag brygger i glädjen en vål. :,:
 Jag dricker, du dricker, wi dricka
 En skål för din maka, din flicka:
 Sofias och Julias skål! :,:

meem

R u l u f f.

Jag till min hydda
 Nu i all tysthet :,: tillbaka går;
 Der ses ej tak och väggar prydda;
 Men ingen oro heller rår
 Uti min hydda. :,:

2. Jag i min hydda
 Får sofwa roligt :,: hwarenda natt;
 Förtrolighet och glädje krydda
 Den enkla spis för mig blir satt
 Uti min hydda. :,:

3. Ej i min hydda
 Försåt och dollar :,: man för mig stråkt;
 Ej ädla uppsåt bli förrydda;
 Ej redlig tjänst belluges fråkt
 Uti min hydda. :,:

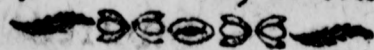
4. Då från min hydda
 Jag stormens härjning :,: och blixten ser,
 Mitt låga tak vill Himlen skydda;
 De lygsta flott då förtas ner,
 Men ej min hydda. :,:

Grilla osuld! I ditt skydd

Vill jag lugnet finna;
 Uti rålamod och dygd
 Sjelfwa glädjen vinna.
 När olycklig, utan stöd,
 Mina tårar strömma,
 Vill jag rödb wid andras nöd.
 Egna plågor glömma.

2. Jag skall dömma andras fel,
 Öfverrätter glömma;
 Ly det blef ej menskans del
 Lika att fördömma.
 Jag skall i den uestes brödt
 Glädjens strålar gjuta,
 Lemna honom dmt den trödt
 Jag ej själf fått njuta.

3. Då skall jag, mot fryktan bidd,
 Låligt kunna lida,
 Och, wid grafvens brådd förbidd,
 Hvilans lugn förbida.
 Der ej sorgens stuggor mer
 Mina ögon stymma;
 Der wid lifwets slut jag ser
 Mina qual förrymma.

Jag flyr till dig, då molnet stilla seglar
 Till westerns rymd, der hjertats aning bor;
 Jag flyr till dig, då oftonstjernan speglar
 Sin hufwa blick i hafwets silfwerflod.

2. Jag flyr till dig, då harmonien strömmar
 På känslans vågor till mitt tjusta bröst;
 Jag flyr till dig, i fantasiens drömmar,
 Och hör ännu ett genljud af din röst.

3. Jag flyr till dig, då smidrets joller tvingar
 Att lyfna till det tomma gyllets flård;
 Jag flyr till dig, och trohetsbandet slingar
 Från mitt sig hemligt kring ditt hjertas werld.

4. Jag flyr till dig, då timman sakta strider
 Af plågan fjättrad i sin mulna fart,
 Jag flyr till dig, och sinnet mindre lider:
 Ty wid din bild förglömdes tiden snart.

5. Jag flyr till dig, då ögat stilla stutes,
 Och dagen för min blick sin fackla släckt;
 Hvad minnet stänkt, i diktens färgor glutes,
 Om din, blott din är drömmens rosendräkt.

Säljes för 2 f. Banco i Bruzelii Bockläbor i Upsala och
 Carlstad. — På samma ställen säljas stycken eller i parti
 många hundrade slag wisar och historier. Då minst 24 ark
 köpas, erhållas de till hälften af det påtrödda priset, men wid
 handel af flere böcker, erhållas de till ännu lindrigare pris.

Upsala, C. m. Bruzelius, 1832.